

[Aksel Larsen.]

Det er Princippet og Systemet i Fagfor-
 eningerne. Men bortset fra dette er det jo
 slet ikke rigtigt, hvad Socialministeren siger.
 Der opstilles nemlig her i Lovforslaget
 ganske bestemte Sætser for de Understøt-
 telser, der skal ydes, og der er altsaa ikke
 Tale om, at noget Invalidenævnet efter eget
 Tykke, ud i det blaa, skal fastsætte de
 Understøttelser, der skal gives, aldeles
 ikke. Men der kan være Tvivlstilfælde, der
 skal afgøres: Hvem er berettiget til Under-
 støttelse, til hvilken Klasse hører de o. s. v.?
 Det er det, Invalidenævnet skulde afgøre,
 og det er noget helt andet. Derfor synes
 jeg ærligt talt, at Socialministeren, der
 taler om Demagogi, skulde gaa lidt stille
 med Dørene, det inviterer hans Behandling
 af dette Lovforslag i hvert Fald til.

Der bliver sagt, at Forslagets Gennem-
 førelse vil medføre en Merudgift paa 3,8
 Mill. Kr. Jeg er ikke i Stand til at udtale
 mig nærmere om dette, men jeg vil sige
 det, som jeg i Regelen siger, naar jeg stilles
 over for den Slags Beregninger: Det virker
 saa lidt, at man hører, det vil koste saa
 og saa meget, naar man ikke faar noget
 at vide om, hvad det vil betyde for den
 enkelte, der trænger til Hjælp. Det er jo
 dog det, der er det afgørende. Det hjælper
 ikke de sønderjyske Krigsinvalider, selv
 om der gives nok saa mange Millioner ud
 aarligt, hvis man ikke kan paavise, at hver
 enkelt faar det, han trænger til. Jeg kunde
 have ønsket, at Socialministeren havde be-
 nyttet Lejligheden til at komme ind paa
 en Række Klager over de Forhold, der
 bydes Invaliderne, den Vilkaarlighed, som
 de er udsat for fra Administrationens Side,
 og som min Partifælle har fremdraget en
 Del krasse Eksempler paa her i Tinget.
 Netop disse berettigede Klager viser, at
 der er noget galt, at den reviderede Lov-
 givning af 1932 aldeles ikke er tilstrække-
 lig, og at det derfor er i allerhøjeste Grad
 passende og paatrængende nødvendigt, naar
 vort Parti har indbragt dette Forslag i
 Rigsdagen, for her er virkelig noget, der
 maa ændres og forbedres.

Det er en yndet Sport at gaa og for-
 tælle, at alt, hvad Kommunisterne laver,
 det er Demagogi og Agitation. Ganske
 vist, saa siges den Slags Ting mestendels
 af Folk, der fuldkommen har glemt ikke
 alene deres egne politiske Forhold fra tid-
 ligere Tid, men ogsaa den Agitation, de selv
 driver, men lad os blot tage et praktisk
 Eksempel. Man beskyldte os for demagogisk
 Agitation, da vi fremsatte et Forslag om

Formuebeskatning, men det var ikke dema-
 gogisk Agitation, da Socialdemokratiet frem-
 satte det i 1924. Jeg synes, man fra den
 Side skal holde op med denne Tale om
 Demagogi og Agitation. Naar vi Kommuni-
 sterner stiller et Forslag, er det, fordi vi
 ønsker dette Forslag gennemført, og vi op-
 fordrer naturligvis dem, som Forslaget ved-
 rører, til at understøtte vort Krav om dets
 Gennemførelse, og det drejer sig altsaa i
 dette Tilfælde ikke alene om Krigsinvalid-
 derne, men om hele den arbejdende Befolk-
 ning i Sønderjylland. Socialministeren hen-
 viste til et Møde, der har været mellem
 Krigsinvaliderne og de sønderjyske Rigs-
 dagsmænd. Ja, jeg opfordrer de sønder-
 jyske Rigsdagsmænd til at udtale sig om
 deres Stilling til denne Sag og opfordrer
 dem til at indfri nogle af de Løfter, de har
 givet de sønderjyske Krigsinvalider. Nu er
 Lejligheden der, og jeg anbefaler, at man
 ikke forsømmer den.

Socialministeren (Steincke): Det er
 rigtigt, som den ærede Ordfører for For-
 slagsstillerne siger, at den Omstændighed,
 at Loven blev revideret i 1932, naturligvis
 ikke er noget Bevis for eller mod, at Loven
 er tilstrækkelig, men jeg har heller ikke
 anvendt den Betragtningssmaaede. Jeg har
 sagt, at naar Rigsdagen har gennemgaaet
 alle disse Forhold sammen med Regeringen
 i 1932 og er naaet til et Resultat, saa er der
 under Hensyn til det da passerede og den
 Udvikling, der siden er foregaaet, ingen
 Grund til at formode, at den samme Rigs-
 dag Aaret efter vil vedtage en Lov, der er
 væsentlig ændret.

En detaillert Sammenligning mellem
 den danske og udenlandske Lovgivning er
 ganske overordentlig vanskelig. Der spiller
 saa mange Forhold ind, at det er meget
 vanskeligt at foretage den, men hvis den
 ærede Ordfører havde hørt, hvad jeg havde
 sagt, vilde han vide, at der i disse Dage er
 overleveret Finansudvalget et større Mate-
 riale, som jeg formener vil blive gennem-
 gaaet af Finansudvalget, til Sammenligning
 med udenlandsk Lovgivning netop paa dette
 Omraade.

Det er rigtigt, at Appellinstansen ingen
 Domstol er, men vi har aldrig her i Landet
 haft nogen egentlig Domstol til at afgøre den
 Art Sager. Det vil ikke sige, at det er Ad-
 ministrationen, Socialministeren, der afgør
 dem. Invalideretten, Ulykkesforsikrings-
 raadet er snarere at sammenligne med Retter
 end med Administrationen, idet de har den
 endelige Afgørelse og er sammensat paa en